

[Undervisningsministeren.]

mange krævende opgaver, skolen står over for.

Jeg beklager, at det konservative folkeparti ikke har kunnet medvirke ved gennemførelsen af lovforslaget, men jeg forstod på det ærede medlem hr. Poul Thomsen, at der dog var mange ting i lovforslaget, som det ærede medlem var ganske godt tilfreds med. Man kan, når der er tale om kommunalbestyrelsens muligheder for at tage stilling til oprettelsen af skolenævn, diskutere, om dette bør ske, før der har været afstemning blandt forældrene, men denne diskussion ligger nu ude i kommunerne efter de bestemmelser, der er foreslået. De kommuner, hvis styrelse på forhånd ønsker nævn, altså ganske uanset hvilken holdning forældrene indtager, har mulighed for umiddelbart efter nyvalg at træffe beslutning om det. Jeg tror, at de fleste kommuner vil se på dette spørgsmål ud fra den indstilling, at der her er tale om et forældreproblem, først og fremmest et forældreproblem, og at man derfor ønsker at høre forældrenes opfattelse. Jeg tror ikke, at det, som nogle frygter, og som jeg også har indtryk af at det ærede medlem hr. Poul Thomsen frygter, vil give anledning til noget modsætningsforhold mellem forældrekrædsen og kommunalbestyrelsen.

For Københavns vedkommende er der efter ønske fra udvalget, et ønske, jeg har kunnet tiltræde, indført en bestemmelse om, at forældrerepræsentanterne i skoledirektionen vælges af borgerrepræsentationen blandt skolenævnenes forældrevalgte medlemmer. Denne bestemmelse har der været enighed om i Københavns skoledirektion. Selv om det må indrømmes, at bestemmelsen ikke svarer til de bestemmelser, der ligger til grund for forældre-deltagelsen i skolens styrelse i landet i øvrigt, har jeg kunnet tiltræde denne ændring.

Jeg vil gerne sige om disse bestemmelser om skolenævn og om skolekommissionernes virksomhed, at jeg tror, at der hermed er

skabt et fornuftigt grundlag for en efter danske forhold fornuftig udbygning af skolestyrelse og skoletilsyn.

Men lovforslaget omfatter jo andre forhold, som jeg tillægger stor betydning. Jeg tænker her på de muligheder, der er for på forskellig vis at yde pædagogisk støtte. Mest tydeligt finder denne tendens udtryk i reglerne om særkonsulenter og deres medhjælpere. I henhold til de bestemmelser, der nu foreslås, vil de særkonsulenter, der i dag mange steder er meget hårdt anspændt, få rimelige vilkår. De har jo haft store arbejdsbyrder, og der har været betydelig forskel mellem de vilkår, de arbejder under, og de vilkår, de har i byerne. Endvidere er der skabt samme muligheder for en udbygget specialundervisning i landkommunerne, som hidtil bykommunerne har haft adgang til, idet der knyttet til skoledirektionerne kan oprettes stillinger til varetagelse af den nødvendige undervisning for tunghøre, for svagtsynede og svagtbegavede o. s. v., sådan som den nye skolelov stiller krav om. Det er rimeligt, at man i udvalget, sådan som det er kommet frem gennem de ærede ordføreres taler, har været stærkt interesseret i, hvorledes lovgivningen på hele dette område vil blive praktiseret. Jeg kan sige, at der fra ministeriets side vil blive sat ind for at tilgodese lovens krav, samtidig med at man tilrettelægger bestræbelserne så rationelt og hensigtsmæssigt som muligt.

Det har ofte været fremført, også i det høje ting, at man burde tilstræbe konsulenthjælp i de forskellige fag, ikke mindst de nye. Det er derfor glædeligt, at udvalget har kunnet enes om at tiltræde lovforslagets bestemmelse om denne konsulenthjælp. Der er blevet givet orientering i udvalget om de retningslinjer, ministeriet ønsker at følge, og jeg har i udvalget givet tilsagn om, at bestemmelserne vil blive administreret så smidigt som muligt, således at man kan tage hensyn til de forudsætninger, der de enkelte steder gør sig gældende. Jeg vil gerne sætte en streg under denne linje.